

[Inger Gautier Schmit.]

nister, at den skal opretholdes, men den skal ændres. Nu har alle vi, som har haft Lejlighed til at se det kongelige Teaters Bygninger, ogsaa haft Lejlighed til at se de Forhold, under hvilke de smaa og større Balletbørn lever deres Liv ovre paa det kongelige Teater. Jeg siger med Villie: lever deres Liv, for det er saaledes, at naar Forældrene overgiver deres Barn til det kongelige Teaters Ballet, er de omtrent slugt med Hud og Haar: de er der om Dagen til Skole, de er der til Øvelse, og de er der om Aftenen paa Komædie.

Jeg har paa en Maade ondt af disse Børn. Man siger nok, at man maa ikke have ondt af dem; de har det saa udmærket, fortæller de ovre paa Teatret, og de er glade og tilfredse. Men jeg vil alligevel ønske, at man ved den paatænkte Ændring kunde drage Omsorg for, at disse Børn dog ogsaa havde nogen Tid af deres Liv udenfor det kongelige Teater, fordi jeg mener, at det for en almindelig sund Udvikling af et Barn og ungt Menneske vil være heldigt, om det ogsaa kom i Berøring med andre af Livets forskellige brogede Sider og ikke altid indaandede Teaterluft. Derfor vil jeg lægge den højtærede Minister paa Sinde paa dette Omraade at søge gennemført en Ændring, som kan være til Gavn, menneskeligt talt, for den Børneskare, som her vokser op.

Paa det kongelige Teater findes tillige en Elevskole. Om den nævnte den højtærede Minister ikke et eneste Ord, men jeg vil dog mene, at dette ogsaa er et Omraade, som bør tages op til alvorlig Overvejelse. Thi naar man nu begynder paa en Dobbelt-scenedrift, er det ikke nok, at man økonomisk ordner hele dette Forhold, men man bør tillige baade kunstnerisk og pædagogisk søge at lægge Forholdene saaledes til Rette, at man kan sige, at der virkelig finder en Nyordning Sted, som baade praktisk og kunstnerisk er af Værdi.

I gamle Dage, under Kammerherre Fallesen, var der en Elevskole paa det kongelige Teater, men den støttede sig paa en provisorisk Lov og faldt derfor bort i 1894. Og ganske vist har der været og er der til Stædighed Elevskole, men det er alligevel under noget løsere og tilfældigere Former, end jeg maa finde det heldigt.

For Malernes Vedkommende er der jo fastlagt Kursus og bestemte Aar til Uddannelse paa Akademiet med Prøver som Afgang; og for musikudøvende Kunstnere har man det kongelige Musikkonservatorium, hvor der ogsaa kræves Prøve ved

Optagelsen, hvor man gennem tre Aar tilægger sig et indgaaende Kendskab til Klassikerne, til Musik af enhver Art og enhver Form, og hvorfra man ogsaa maa aflægge en afsluttende Prøve, hvis Vidnesbyrd giver Udsagn om Elevens Evner og Udvikling og fremtidige Muligheder.

Nu siger jeg ikke, at en saadan Konservatorieuddannelse gør en Mand færdig i sit Fag, absolut ikke, men den er et overordentlig godt og solidt Grundlag for dem, der senere vil uddanne sig videre paa dette Kunstomraade.

Saa vidt mit Kendskab rækker, synes jeg ikke, man kan sige, at det kongelige Teaters Elevskole nær staar paa Højde med disse andre Kunstomraaders Elevforberedelse, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om der ikke her burde indføres noget fastere Former, saaledes at de Forældre, som betror deres Børn til en saadan Skole, kunde gøre det med Tryghed, og at det blev et virkelig gedigent og grundigt Arbejde, der blev lagt her, saaledes at de unge Kunstnere, der gik ud herfra, kunde siges at have en Fond af Kundskaber i Litteraturhistorien og i hele Kunstens Historie.

Saaledes kunde vi maaske, hvad der sikkert ikke vilde være noget bedrøveligt i, faa at se en mindre Skare af arbejdsløse Kunstnere rundt om i vort Land. Thi hvorfor er der saa mange arbejdsløse? Rimeligvis, fordi de ikke er blevet siet tilstrækkeligt ved Optagelsen paa Elevskolen, og fordi deres Uddannelse ikke har været tilstrækkelig til, at de senere som betydelige Kunstnere virkelig kan tjene deres Brød gennem deres Kunst.

Der er ingen Tvivl om, at Elevskolen fra 1886—94, hvorfra vi endnu har mange nulevende Kunstnere i en moden Alder — jeg kan nævne Kunstnere som f. Eks. Fru Augusta Blad, Hr. Johannes Nielsen, Fru Sigrid Neiiendam, Hr. Nicolai Neiiendam, Hr. Albrecht Schmidt, og jeg kunde nævne mange flere fra den Periode, hvor netop Ensemble-Spillet var det bærende — har været af Betydning for Teatret: De nævnte Kunstnere stammer alle fra den Periode, hvor der var en virkelig fast og organiseret Plan for deres Uddannelse paa Teatret.

Jeg synes heller ikke, at der vilde være noget mærkeligt i, at en Elevskole tog Betaling for de Elever, der kunde betale; der er i og for sig noget urimeligt i, at det skal være gratis. Paa Musikkonservatoriet er det ikke gratis, men man har mange Fripladser for talentfulde Elever, som maatte